

El 16 de Gener de 1990

Sr. Josep M. Espinàs
DIARI AVUI
Consell de Cent, 425
08009 BARCELONA

Estimat Sr. Espinàs,

Em va emocionar llegir a l'Avui del 10 de gener les seves informacions. La seva cita de la biografia de Raquel Meller publicada per Josep M. Lladó em fa dubtar i m'atraveixo a pensar que podria ser que el Sr. Lladó estigues equivocat.

M'explicaré: L'any 1919, jo ja era estudiant a Paris i precisament, el pintor català, Josep Maria Sert em va convidar a l'Olympia Boulevards des Capucines, a sentir Raquel Meller. El teatre estava pleníssim i ella va cantar amb gran èxit, la Violetera, El Relicario i totes les seves cançons que jo, ja li havia sentit a Barcelona i a Menorca.

Rés en català! Al acabar la darrera canço, el teatre tremolava d'aplaudiments, demanant Bis, Bis. Raquel Meller va fer un signe a l'orquestre i es va arrancar amb "La Madelon" en francès. El teatre no es va enfonsar de miracle i fins i tot, una senyora al costat meu, ens va fer un petó a Josep-Maria Sert i a un altre amic pel sol fet de ser espanyols. De català, rés!

Em fa l'efecte del que podria sapiguer la veritat de tot això seria l'amic Sempronio, però la realitat és que a l'any 1919, em sembla que en el mes de Novembre, Raquel Meller no va dir ni piú en català i va cantar "La Madelon" en francès!

Tot això, amic Espinàs, ja no és per ser publicat.

Li desitjo un Felicitat Any 1990 i li envio una forta abraçada.

Fernando A. Rubió

FUNDACIÓ
RUBIÓ